

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME

Numri i lëndës: 2023:033669
Datë: 05.04.2024
Numri i dokumentit: 05552832

UZVP.ARJ.br.37/2024

Vrhovni sud Kosova, u veću sastavljenom od sudija Nebojša Boričić, kao predsednika veća, Ragip Namani i Milene Đerić, kao članova veća, uz sudelovanje stručnog saradnika Bujara Balaj, kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca A. S., koga po punomoćju zastupa Kimete Sahiti, advokat iz L., protiv tuženika Nezavisnog nadzornog odbora civilne službe Kosova, u predmetu poništaja odluke tuženika A.br.1108/2022 od 23.12.2022 godine, odlučujući o zahtevu tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke izjavljenom protiv rešenja Apelacionog suda UŽ.AA.br.309/2023 od 29.01.2024 godine, na sednici veća održanoj dana 04.04.2024 godine, doneo je sledeću:

P R E S U D U

I. Usvaja se kao osnovan zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke tužioca A. S. iz L., podnet protiv rešenja Apelacionog suda UŽ.AA.br.309/2023 od 29.01.2024 godine.

II. Ukidaju se rešenje Apelacionog suda UŽ.AA.br.309/2023 od 29.01.2024 godine i rešenje Osnovnog suda u Prištini-upravnog odeljenja U.A.br.272/2023 od 18.04.2023 godine i predmet se vraća prvostepenom sudu na ponovno razmatranje i odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem Apelacionog suda UŽ.AA.br.309/2023 od 29.01.2024 godine odbijena je kao neosnovana žalba tužioca A. S. iz L., izjavljena protiv rešenja Osnovnog suda u Prištini-upravnog odeljenja U.A.br.272/2023 od 18.04.2023 godine, kojim je odbačena kao nedozvoljena tužba tužioca A. S., podneta protiv tuženika Nezavisnog nadzornog odbora civilne službe Kosova, radi poništaja odluke tuženika A.br.1108/2022 od 23.12.2022 godine.

Tužioc je ovom sudu podneo zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke, kojim osporava zakonitost rešenja Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.309/2023 od 29.01.2024 godine. Navodi da je osporeno rešenje doneto usled pogrešne primene materijalnog prava i povreda odredaba upravnog postupka. Predložio je da se zahtev usvoji i da se osporeno rešenje Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.309/2023 od 29.01.2024 godine i rešenje upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini U.A.br.272/2023 od 18.04.2023 godine preinače ili da se ista ukinu da se predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno razmatranje i odlučivanje.

Vrhovni sud Kosova je shodno članu 53 Zakona o upravnim sporovima, održao sednicu, pa je nakon ocene osporenog rešenja, navoda iz zahteva tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke i nakon razmatranja ostalih spisa predmeta našao:

Zahtev tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke je osnovan.

Iz spisa predmeta proizilazi da je tuženik, Nezavisni nadzorni odbor civilne službe Kosova, odlukom A.br.1108/2022 od 23.12.2022 godine, usvojio kao osnovanu žalbu A. S. iz L., i obavezao predsednika Opštine Lipljan da u roku od 15 dana preduzme neophodne zakonske radnje za harmonizaciju koeficijenta civilnog zaposlenika A. S. sa koeficijenta 6 na koeficijent 8 plate. Tužioc je nezadovoljan navedenom odlukom tuženika podneo tužbu za pokretanje upravnog spora Osnovnom sudu u Prištini-upravnog odeljenja navodeći da je navedena odluka nezakonita. Rešenjem Osnovnog suda u Prištini-upravnog odeljenja U.A.br.272/2023 od 18.04.2023 godine odbačena je kao nedozvoljena tužba tužioca podneta protiv tuženika Nezavisnog nadzornog odbora civilne službe Kosova, radi poništaja odluke tuženika A.br.1108/2022 od 23.12.2022 godine. Osporenim rešenjem Apelacionog suda UŽ.AA.br.309/2023 od 29.01.2024 godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužioca A. S. iz L., izjavljena protiv rešenja Osnovnog suda u Prištini-upravnog odeljenja U.A.br.272/2023 od 18.04.2023 godine.

Odlučujući po zahtevu tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnetog protiv osporenog rešenja Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.309/2023 od 29.01.2024 godine, Vrhovni sud za sada ne može prihvatiti kao pravilna pravna stanovišta nižestepenih sudova datih u osporenim rešenjima, obzirom da su ista doneta uz bitne povrede odredaba iz člana 182 st.2 tačka n) i člana 194 ZPP-a, obzirom da su pogrešno utvrdili odlučne činjenice prilikom razmatranja odnosno ocenjivanja zakonitosti konačne odluke tuženika Nezavisnog nadzornog odbora civilne službe Kosova, koja je doneta u upravnom postupku a na osnovu činjeničnog stanja i odredaba člana 9, člana 10 stav 1, člana 15.1.2 i člana 34 ZUS-a, odbacivanjem tužbe kao nedozvoljene, time što su pogrešno primenili navedene zakonske odredbe ZUS-a, zbog čega je ovaj sud rešenja nižestepenih sudova i ukinuo.

Naime, članom 9 Zakona o upravnim sporovima, propisano je da sud u upravnom sporu odlučuje o zakonitosti konačnih upravnih akata kojima upravni organi, u vršenju javnih ovlašćenja, odlučuju o pravima, obavezama i pravnim interesima fizičkih i pravnih lica ili drugih lica u upravnim stvarima. Članom 10 stav 1 Zakona o upravnim sporovima propisano je da pravo pokretanja upravnog spora ima fizičko ili pravno lice ako smatra da mu je upravim aktom povredeno neko pravo ili neposredni interes koji je zasnovan na zakonu. Stavom 3 navedenog člana propisano je da upravni organ ima pravo pokretanja upravnog spora protiv rešenja, koje je donošeno po žalbi u upravnom postupku ako on/ona smatra da mu je povredjeno njegovo pravo ili interes. Članom 34 stav 1 tačka 5 propisano je da će sud rešenjem odbaciti tužbu, ako utvrdi da je reč o stvari o kojoj se po izričitoj odredbi zakona ne može voditi upravni spor.

Po mišljenju ovog suda, a imajući u vidu napred navedene članove Zakona o upravnim sporovima, odluka tuženika Nezavisnog nadzornog odbora civilne službe Kosova A.br.1108/2022 od 23.12.2022 godine, je konačni upravni akt kojim je upravni organ-tuženik, u vršenju javnih ovlašćenja, odlučio o pravima, obavezama i pravnim interesima fizičkih i pravnih lica ili drugih lica u upravnim stvarima. Naime, tuženik je osporenim odlukom usvojio kao osnovanu žalbu A. S. iz L. i obavezao predsednika Opštine Lipljan da u roku od 15 dana preduzme neophodne zakonske radnje za harmonizaciju koeficijenta civilnog zaposlenika A. S. sa koeficijenta 6 na koeficijent 8 plate. Samim tim, po mišljenju ovog suda, navedena odluka tuženika-Nezavisnog nadzornog odbora civilne službe Kosova je konačni upravni akt protiv

koga je dozvoljeno vođenje upravnog spora, budući da su ovom predmetu iscrpljeni svi pravni lekovi iz upravnog postupka te da tužioc ima pravo da podigne tužbu i da preko tužbe zaštititi svoje pravo na pravni lek.

U smislu člana 10 stav 1, 2 i 3, ZUS-a, pravo da pokrene upravni spor ima fizičko ili pravno lice, ukoliko ceni da je konačnim upravnim aktom donetom po žalbi u upravnom postupku ugroženo neko pravo ili pravni interes, kao što to u ovom slučaju, tužioc smatra da je konačnom odlukom upravnog organa ugroženo njegovo pravo na nadoknadu izgubljene zarade na ime nezakonito umanjene plate i traži od suda da ocenjivanjem zakonitost ove odluke, istu kao nepravilnu i nezakonitu, delimično poništi. Vrhovni sud na osnovu čl. 15 stav 1 i 2 ZUS-a, nije našao dokaze da je akt napadnut tužbom, tužioc mogao da ospori u nekom drugom sudskom postupku, ili kao što se prema zakonu predviđa, da se protiv ove vrste odluka ne može voditi upravni spor (kao što se predviđa stavu 2 ovog člana), kao što to u svojim odlukama ističu nižestepeni sudovi, jer nije dokazano da je na ovu odluku obezbeđena neka druga sudska zaštita kao što to propisuje ovaj član. Pravna osnova, odnosno član 34 stav 1 tačka 5 Zakona o upravnim sporovima, na kojem se zasnivaju odluke nižestepenih sudova za odbacivanje tužbe kao nedozvoljene, kojim je propisano da je reč o stvari o kojoj se prema izričitoj zakonskoj odredbi ne može voditi upravni spor, nije održiva, obzirom da se iz ove citirane odredbe, ali i iz ostalih stavova ovog člana, ne stvara nijedna okolnost za odbacivanje tužbe, odnosno ne predviđa da se protiv odluke donete po žalbi u upravnom postupku, ne može pokrenuti upravni spor. Članom 22 Zakona o Nezavisnom nadzornom odboru civilne službe Kosova 06/L-048 propisano je da protiv odluke Odbora, nezadovoljna stranka, koja tvrdi da je odluka Odbora nezakonita, može pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom u roku utvrđenom odredbama Zakona o upravnom sporu. Ovom prolikom je neophodno napomenuti da je i sam tuženik, u pouci o pravnom leku naveo da protiv ove odluke, nezadovoljna stranka može tužbom da pokrene upravni spor pred Osnovnim sudom u Prištini, u roku od 30 dana od dana prijema odluke, što sve ukazuje na činjenicu da se u konkretno slučaju radi o konačnom upravnom aktu, protiv kojeg je dozvoljeno vođenje upravnog postupka.

Imajući u vidu sve napred navedeno, ovaj sud je rešenja nižestepenih sudova ukinuo i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno razmatranje i odlučivanje, Prvostepeni sud je dužan da, u ponovnom postupku, otkloni gore navedene nedostatke i utvrdi činjenice i dokaze u vezi navoda iznetih u tužbi, žalbi i zahtevu za vanredno preispitivanje sudske odluke, pa će nakon razmatranja svih dokaza u spisima predmeta doneti meritornu presudu po tužbi tužioca. Prvostepeni sud će u ponovnom postupku posebno obratiti pažnju na činjenicu da je osporenim odlukom upravnog organa u potpunosti usvojena žalba tužioca. Prvostepeni sud je dužan da, u ponovnom postupku posebnu pažnju posveti primedbama iznetim u ovoj presudi.

Sa svega iznetog, a na osnovu članu 54 stav 2 i 3 Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Dana 04.04.2024, UZVP.ARJ.br.37/2024

Zapisničar,
Bujar Balaj

Predsednik veća,
Nebojša Boričić